

РЕШЕНИЕ

№ 746
София, 16.01.2013

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Трето отделение, в съдебно заседание на трети декември две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: НИКОЛАЙ УРУМОВ

ЧЛЕНОВЕ: ЙОРДАНКА КОСТОВА

АЛБЕНА РАДОСЛАВОВА

при секретар
на прокурора
от съдията

Мариана Калчева

ЙОРДАНКА КОСТОВА

по адм. дело № 7521/2011. ☐

и с участието
изслуша докладваното

Производството по делото е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на сдружение с нестопанска цел „Асоциация на парковете в България”, гр. София, против решение № 31-ПР/25.08.2010 г. на министъра на околната среда и водите. С него е решено да не се извършва оценка на въздействието върху околната среда (ОВОС) за инвестиционно предложение „Подмяна на съществуващи два влека тип „паничка” и тип „котва” с четириседашков лифт тип „Купелбар”- 4 CLD в местността „Платото”, ски зона с център Банско.

Ответникът – министърът на околната среда и водите, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата.

Заинтересуваната страна – „Юлен” АД е изразила становище за неоснователност на жалбата.

Върховният административен съд, трето отделение след проверка за допустимост на жалбата, намира същата за процесуално допустима като предявена в законния срок, от надлежна страна срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт.

За да се произнесе по съществото й съдът прие за установено от фактическа страна следното:

С решение №2532 от 21.02.2011 г., по адм.д.№11153/2010 г. по описа на Върховен административен съд жалбата на сдружение с нестопанска цел "Асоциация на парковете в България", гр. София срещу решение № 31-ПР/25.08.2010 г. на министъра на околната среда и

водите е била отхвърлена като неоснователна. Решението е отменено и делото върнато за ново разглеждане с решение № 7910 от 06.06.2011 г., по адм. д. №4367/2011 г. на петчеленен състав на ВАС.

Заинтересованата страна „Юлен“ АД е определена с решение № 738 от 09.11.2001 г. за концесионер на част от Национален парк "Пирин" с плаощ от 99, 55 ха за изграждане на "Ски-зона с център град Банско". Във връзка с реализация на обекта на концесия с решение № 36-11/2001 г. на МОСВ за оценка на въздействието върху околната среда е разрешено реализирането на проект "Влек и ски писта "Платото" в ски зоната на Национален парк "Пирин". Настоящото административно производство е образувано по уведомление на "Юлен" АД за инвестиционно предложение „Подмяна на съществуващи два влека тип "паничка" и тип "котва" с четириседалков лифт тип „Купелбар“- 4 CLD в зона Платото на „Ски-зона с център град Банско“. С писмо от 06.07.2010 г. министърът на околната среда и водите е уведомил заявителя, че инвестиционното предложение попада изцяло в обхвата на „Ски-зона с център Банско“. Същото представлява разширение по смисъла на чл. 93, ал. 1, т. 3 от Закона за опазване на околната среда (ЗООС) и подлежи на процедура по преценяване на необходимостта от ОВОС. На дружеството е указано, че следва да уведоми засегнатото население по реда на чл. 95, ал. 1 от ЗООС и чл. 4, ал. 2 от Наредбата за условията и реда за извършване на ОВОС, да предостави информацията по Приложение № 2 от същата наредба и внесе в МОСВ писмено искане придружено с информацията по Приложение № 2 и информацията относно обществения интерес към предложението ако такъв е бил проявен. Посочено е, че инвестиционното предложение попада в границите на две защитени зони, както и изцяло в защитена територия по смисъла на Закона за защитените територии, поради което за същото следва да бъде извършена и оценка за съвместимост по реда на Наредбата за условията и реда за извършване на оценка за съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони (Наредбата за ОС). Административният орган е уведомил дружеството, че на основание чл. 40, ал. 2 от Наредбата за ОС е извършена проверка за допустимостта на инвестиционното предложение, при което е установено, че реализирането му не противоречи на режима на защитената територия, определен с Плана за управлението ѝ, както и на режима на защитените зони. На основание чл. 40, ал. 3 от Наредбата за ОС е направено заключение, че инвестиционното предложение няма вероятност да окаже значително отрицателно въздействие върху природните местообитания, популации и местообитания на видовете, включително птици, предмет на опазване в защитени зони „Пирин“.

Инвестиционното предложение е обявено на 11.06.2010 г., като до 25.06.2010 г. по него не са постъпили мнения, възражения и становища от граждани, фирми и обществени организации. С писмо от 24.03.2010 г. дружеството е уведомено, че експертния съвет по

устройство на териториите на Община Банско е изразил становище, че промяна на ОУП/ТУП/ за реализиране на инвестиционните намерения не е необходима, тъй като се предвижда само подмяна на съществуващи съоръжения, а не изграждане изцяло на нови такива.

След анализ и преценка на данните по преписката министърът на околната среда и водите е издал оспореното решение, с което е постановил да не се извършва ОВОС, на инвестиционното предложени/ИП/. Решението си е мотивирал с липса на вероятност да окаже значително отрицателно въздействие върху природните местообитания популации и местообитания на видовете, предмет на опазване в защитените зони. Подробно е обсъдил вида на предлаганото строителство, технологиите по извършването му и въз основа на това е направил и характеристики на потенциалното въздействие върху околната среда. На основата на дейностите посочени в инвестиционното предложение е приел, че искането попада в приложното поле на чл. 93, ал. 1, т. 3 от ЗООС. По съществото си предложението е разгледано като изменение, попадащо в обхвата на Приложение № 2, т. 12, б. "а" от ЗООС, подлежащо на преценка по реда на чл. 93, ал. 1, т. 3 от същия закон. Посочил е, че инвестиционното предложение попада изцяло в обхвата на концесионната територия, а съществуващото лифтовото съоръжение е предвидено в териториално-устройствения план /ТУП/ на ски зоната.

Основния спор по делото се основава на преценката на административния орган относно характера на инвестиционното предложение като разширение и изменение на съществуващи два влека с четириседалков лифт. Жалбоподателят счита, че инвестиционното предложение представлява по съществото си изграждане на ново съоръжение - четириседалков лифт и за него по смисъла на чл. 92, т. 1 от ЗООС задължително се извършва оценка за въздействие върху околната среда след проверка за допустимост. Счита, че инвестиционното предложение е недопустимо тъй като представлява нарушение на чл. 21, т. 1, т. 3 и т. 16 от Закона за защитените територии и режим 77 от Плана за управление на парка, които забраняват извършването на голи сечи и всякакви строителни дейности, водещи до промяна на застроената територия и разгънатата застроена площ в границите на Национален парк "Пирин".

Настоящият съдебен състав на Върховния административен съд, трето отделение намира доводите на жалбоподателя за неоснователни, по следните съображения:

Преценяването на необходимостта от ОВОС се извършва при упражняване на дискреционна власт, въз основа на критериите по чл. 93, ал. 4 от ЗООС. Безспорно министърът на околната среда и водите разполага с оперативна самостоятелност да прецени дали да реши да се извърши ОВОС или да приеме, че не е необходимо извършването на такава оценка за всеки конкретен случай. Съгласно проверката по чл. 169 от АПК настоящият съдебен състав приема, че с оглед на събраните

по делото доказателства, подробната мотивировка и допълнителна информация за инвестиционното предложение представена от възложителя, правилно министърът на околната среда и водите е решил, че не е необходимо извършването на ОВОС за конкретния случай.

Данните по преписката установяват, че към момента на процедиране на инвестиционното предложение в района, в който се предвижда реализирането му са изградени две съоръжения - ски влек тип "паничка" и ски влек тип "котва". Ски влека тип "котва" е изграден преди влизането в сила на ЗООС, ЗЗТ и ЗБР и е отразен в териториалноустройствения план на "Ски-зона с център град Банско", одобрен със заповед № 09-13/2001 г. на кмета на община Банско, след Решение по ОВОС № 57-13/2000 г. Наличието на лифтовото съоръжение е отразено и в Договора за предоставяне на концесия като съществуващо съоръжение в експлоатация. Общата дължина на двете съоръжения е 2400 м., а общата площ заемана от тях е била 3,76 ха или 37,6 дка. Площта, необходима за изграждането на новия лифт, съгласно решение № 31-ПР/2010 г. е 5,64 дка, което е значително по-малко в сравнение с необходимата площ за двата влека. Новият седалков лифт 4 CLD е предвиден да се разположи, и е разположен, в обхвата на южния ръкав на съществуващата ски писта "Платото" и върху част от трасето на ски влека тип "паничка", като предвижданията на възложителя, концедент, са свързани с намерението да бъдат премахнати съществуващите два влека, което представлява и условие за реализиране на инвестиционното намерение. Следователно изграждането на новия лифт се предпоставя от премахване на съществуващите ски влекове, което обуславя приложимостта на чл. 93, ал. 1, т. 3 от ЗООСВ. Обосновано въз основа на така описаното намерение и предоставената от възложителя информация, административният орган е направил извод, че инвестиционното предложение представлява изменение на намерение от обхвата на Приложение № 2 на ЗООС и като такова попада в хипотезата на чл. 91, ал.1, т. 3 от ЗООС и подлежи на преценяване на необходимостта от извършване на ОВОС. Преценката да не се извършва ОВОС е направена като са взети предвид събраните по преписката доказателства и съобразно критериите по чл. 31, ал. 4 и 6 от Закона за биологичното разнообразие, чл. 16 от Наредбата за ОС и Плана за управление на Национален парк „Пирин“. Настоящият съдебен състав намира, че с оглед предмета на концесия и характера на предвидените в инвестиционното намерение дейности, че то по същество си съставлява подмяна на съществуващи съоръжение. Обстоятелството, че фундаментите на лифта не съвпадат с тези на двата влека, не характеризира инвестиционното предложение като ново строителство и защото строителството му не е предвидено за изпълнение върху празен терен. Позоването на т. 42, 43 и 44 от § 5 на ДР на ЗУТ е неуместно в предвид техническите характеристиката на двата вида подемни спортни

съоръжения от лифтов тип. Логично е изпълнението на инвестиционното предложение да предполага съобразяването му с проектните изисквания за натоварване и безопасност на лифта, които от своя страна предполагат и конструктивно нови, различни от съществуващите фундаменти на двата влека. Изграждането на новия лифт се предпоставя от премахването на съществуващите ски влекове, което обуславя приложимостта на чл. 93, ал. 1, т. 3 от ЗООС.

Инвестиционното предложение не е в нарушение и на чл. 21, т. 1 и т. 3 от ЗЗТ.

Разпоредбата на чл. 21, т.1 от ЗЗТ забранява строителството в националните паркове, като от тази забрана са допуснати изключения за изграждане на туристически заслони и хижи, водохващания за питейни нужди, пречиствателни съоръжения, сгради и съоръжения за нуждите на управлението на парка и обслужването на посетителите, подземни комуникации, ремонт на съществуващите сгради, пътища и спортни съоръжения. Предметът на разглежданото инвестиционно намерение безспорно представлява съоръжение за обслужване на посетителите и като такова попада в обхвата на предвидените в чл. 21, т. 1 от ЗЗТ изключения, поради което сторещът му е допустим. При това необходимата площ за неговото реализиране и дължината му спрямо площта и общата дължина на двата влека са значително по- малки и строителството му не обоснова извод за нарушение на чл. 21, т.1 от ЗЗТ.

Освен това Върховният административен съд вече е изразил становище, че нормата на чл. 21, т. 3 от ЗЗТ допуска строителство на спортни съоръжения в Национален парк "Пирин". Със сила на персъдено нещо е установено, че цялостния териториалноустройствен план на извънселищна територия "Ски - зона с център град Банско", във всички негови съставни части, не противоречи на чл. 21, т. 1 от ЗЗТ, защото "проектът за изграждане на "Ски - зона с център Банско" и предвидените в него видове сеч са съобразени с конкретните насаждения и функционалното зонироване на териториите" - решение № 7214 от 02.10.2001 г. по адм.д.№6309/2001 г., петчленен състав. Следва да се отбележи, че за целите на процесното инвестиционно предложение е предвидено изсичане на 13 бр. клек и 49 бр. дървета от бяла и черна мура и то само за реализиране на Долна станция на новото съоръжение. Освен това инвестиционното предложение попада в зона IV от Плана за управление на Национален парк "Пирин" и съгласно таблица 32 в тази зона е предвидено строителство, ремонт и реконструкция като първостепенна дейност. Съгласно Режим 77 от Плана за управление на Национален парк "Пирин" на територията на парка се забраняват всякакви строителни работи освен реконструкция, ремонт и поддържане на съществуващи хижи, почивни и обслужващи бази и съоръжения, без промяна на предназначението, както и на застроената и разгънатата застроена площ. В т.13 на Режим 77 е предвидена възможност за доизграждане на одобрените ски-писти,

съоръжения и обекти, съгласно утвърдения териториалноустройствен план на ски зоната. Съгласно част 3, Глава III "Режим и норми по зони", т. 17 от ПУНП "Пирин" съоръжението е предвидено за изграждане в зона IV, чиито режим предвижда изключение от забраната / т.10/ за строителство, ремонт и реконструкция на сгради, пътища и съоръжения. Инвестиционното предложение е наземно съоръжение и с оглед режима на зоната в която попада изпълнението му не е забранено.

Неоснователно е и възражението за нарушение на чл.7 от АПК, с твърдения за удостоверени в него неистинни твърдения и обстоятелства относно границите на обхвата на концесията с границите на "Зоната за туризъм" в района на гр. Банско по ПУНП "Пирин" и границите на обхвата на териториалноустройствения план. Поддържа се твърдение за разминаване и несъвпадане на същите.

Настоящият съдебен състав не споделя това становище и счита, че действително има несъвпадане на границите на предмета на концесия съгласно Приложение № 1 от Договора за концесия и границите на обхвата на териториалноустройствения план, но инвестиционното съоръжение не е изпълнено извън границите на териториалноустройствения план, респективно извън предмета на концесия.

Съгласно чл. 1.3.3 от Договора за предоставяне на концесия върху защитена територия, изключителна държавна собственост, представляваща част от НП "Пирин", община Банско, концесионерът може да извършва подобрене на обекта на концесията, съгласувано с концедента. Както бе осочено по-горе ски влека тип "котва" е изграден преди влизането в сила на ЗООС, ЗЗТ и ЗБР и е отразен в териториалноустройствения план на "Ски-зона с център град Банско". Изграждането на ски влек тип "паничка", както и разширението на ски-пистата "Платото" също е предвидено в териториалноустройствения план на ски зоната както и в Договора за предоставяне на концесия върху защитена територия, изключителна държавна собственост, представляваща част от НП "Пирин". С решение № 36-11/2001 г. по ОВОС е разрешено реализиране на проект "Влек и ски-писта "Платото" в "Ски-зона с център град Банско" от "Юлен", АД, гр. Банско. Съгласно инвестиционното предложение двата влека, представляващи подечни съоръжения от лифтов тип се демонтират, като на тяхно място се монтира също лифтово съоръжение, предназначено за обслужване на скиори при многократно по малка засегната площ. Следователно с подмяната не се нарушават предвиденията на териториалноустройствения план, но се подобрява качеството на обслужване на посетителите и се намалява въздействието върху терена. Видно от представените по делото скица на в.л. Златанов всички конструктивни елементи на инвестиционното предложение, с изключение на двете станции, се разполагат върху съществуваща ски писта - "Платото-юг" и върху част от трасето на единия от влековете, подлежащ на демонтиране. Констатациите на вещото лице установяват

явно противоречие между границите на териториалноустройствения план на "Ски зона с център град Банско", така както са отразени в Приложение № 1 към Договора за предоставяне на концесия и границите на териториалноустройствения план представен от община Банско. Въз основа на така установените факти относно границите на концесионната територия и границите на териториалноустройствения план на "Ски - зона с център град Банско" се налага извод, че Приложение № 1 към концесионния договор не е копие на териториалноустройствения план за извънселищна територия "Ски-зона с център град Банско", приета със заповед № 09-13/01.2001 г. на кмета на община Банско. Тази констатация изведена от налагане на приложение № 1 към териториалноустройствения план сочи на разминаване на границите на инвестиционното предложение и териториалноустройствения план, но не води до извод, за незаконосъобразност на обжалваното решение, с оглед наличието на вътрешно противоречие в индивидуализацията на концесионната площ в Приложение № 1 и индивидуализацията на ски зоната. Следва да се има в предвид, че независимо от разминаването в границите, така както са описани в приложение № 1 към концесионния договор и тези в териториалноустройствения план, обхвата на инвестиционното предложение изцяло попада в границите на териториалноустройствения план, представен от община Банско и фиксирани и в Плана за управление на НП"Пирин". Установеното дава основание да се приеме, че инвестиционното предложение е в съответствие с чл. 1, т.1.1 от концесионния договор, според който правото на ползване, представено на концесионера се осъществява при граници, съгласно одобрения със заповед № 09-13 от 01.03.2001 г. на кмета на община Банско териториалноустройствен план на "Ски-зона с център град Банско". Този извод се следва и от Решения №514 на Министерски съвет от 03.07.2001г. за предоставяне на концесия, както и от Решение № 738 на Министерски съвет от 09.11.2001 г. за определяне на спечелилия конкурса кандидат за предоставяне на концесия върху територия изключителна държавна собственост, част от Националния парк "Пирин", с площ от 99,55 ха за изграждане на "Ски - зона с център град Банско". Съгласно решенията на МС основополагащ и определящ ски зоната е териториалноустройствения план, който определя и концесионната територия, както правилно сочи процесуалния представител на заинтересованата страна. Такава е и волята на страните по Договора за концесия - чл. 1, т.1. 1 и т. 1.3.3.

Неоснователни са доводите на Асоциацията на парковете в България, че решението нарушава чл. 5 от Конвенцията за опазване на световното и културно наследство и Директива по ОВОС 2003/35/ЕИО, тъй като допускало ново развитие на ски зоните в обекта на световно наследство, противно на изискването за неразширяване на границите на парка.

Както бе посочено по-горе инвестиционното предложение не

представлява ново строителство и изпълнението му не означава ново развитие на ски зоните в обект на световно наследство по смисъла на т.7 от Решение WHC-10/34 COM 8B.5 от 2010 г. на Комитета по световното наследство към ЮНЕСКО. Позоваване на Конвенцията и Директивата по ОВОС 2003/35/ЕИО, при това с голословни твърдения за незаконна сеч на кленови формации при изграждане на неodobrena и несъществуваща в правния мир ски писта, е несъстоятелно. Постигането на целите, залегнали в чл. 5 от Конвенцията, в т. ч. и популяризиране на природното наследство, разположено в Национален парк „Пирин“ би се реализирало именно чрез изпълнение на инвестиционното предложение. Защита на Националния парк и природните забележителности чрез пълна забрана на всякакви дейности, в това число и строителство на съоръжения за нуждите на парка и на посетителите, е недалновидно виждане, с оглед развитие на туризма и чрез него популяризиране на природното наследство.

Твърдението, че концесионера нямало да заплаща възнаграждение за спортното съоръжение, не подлежи на обсъждане, като неотнoсимо към предмета на правния спор.

С оглед на изложеното съдът намира, че обжалваното решение е издадено от компетентен орган в съответствие с изискванията за форма по чл. 146, т. 2 от АПК. Волеизявлението на административния орган е облечено в надлежна писмена форма и съдържа указанията в чл. 8, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за извършване на ОВОС реквизити. При издаването на административния акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Постановено е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което не са налице основания за отменяването му като незаконосъобразно по смисъла на чл. 146, т. 1 - т. 5 от АПК.

По изложените съображения Върховният административен съд, трето отделение,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на сдружение с нестопанска цел „Асоциация на парковете в България“, гр. София, против решение № 31-ПР/25.08.2010 г. на министъра на околната среда и водите.

Решението може да се обжалва пред петчленен състав на Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

**Вярно с оригинала,
секретар:**

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Николай Урумов
ЧЛЕНОВЕ: /п/ Йорданка Костова
/п/ Албена Радославова